

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

rem miseratus Deus, consilia pacis inspirauit: Nam episcopus Mersburgensis, & comes de Aneholt, cum mediatores interuenirent, in has conditiones pacis reducere altercantes: ut ecclesiae arces, & canonicis ablata, redderentur ex integro: & quae demolita, quaeque constructa essent, in eo quo tunc statu essent permanerent: quodque pecunia medio tempore leuata, inter res mortuas deputaretur: & quod absolutionem tam ab ecclesia, quam Imperio procuraret Burgrauus Nurembergae, in quorum sumptum Magdeburgenses expediret quatuor milia sexagenarum ex veteri moneta grossorum: & quod archiepiscopus ordinaret reconciliationem sacrorum locorum, quae violata dicerentur. In has conditiones pacis virique consentientes, ad sua redierunt. Archiepiscopus solempni de more in urbem deducitur, exceptus à ciuibus honorifice. Quo etiam in tempore, in urbe Atrebatensi, ex ordinatione concilij Basileensis conuenire prelati, principes ac nobiles, viri omnium doctissimi: qui pacem inter Francorum regem, & Philippum Burgundiae ducem, paternae necis vindicem, peregerunt: cum rex Anglia, qui ad eandem concordiam inuitaretur, se retraheret, coarguens Philippum, quod foedera secum inita violaret: quae inter alia continebant, quod neuter sine altero pateretur regi conciliari. Ad quam formulam, cum rex Angliae requisitus recusaret, declararunt prelati & viri, qui aderant, doctissimi, Philippum ad ulteriora non teneri. Quid enim, si ille pertinax esset, nunquamne proinde futuram pacem?

CAPVT XXVI.

Rodolpho Traiectensi episcopo, & Walramus Theoderici archiepiscopi Colonienfis, & Henrici episcopi Monasteriensis germanus frater, cum esset electus, quod diximus, à proteruentibus in concilio Basileensi

canoni-

canonicis, multum creauerant laborem. Institere qui
 Walramo fauerent, ut Traiectensem urbem caperet.
 Nobilis erat baro de Hokeren, plurimum ciuibus Traie-
 ctenfibus charus: Is quia fidem habere videretur apud
 ciues, premio pmissa arcis, quae a maioribus eius aliena-
 ta esset, instituit urbem opprimere, ac Walramo subde-
 re: Machinati sunt eius generis technam: praemitteret
 triginta viros, qui baronis nomine ingressum postula-
 rent, & venienti exercitui portas panderent: Habere
 etiam dicebantur, qui incendia excitarent: quibus im-
 pliciti ciues restinguendis, propugnationem urbis omit-
 terent: Fides quae fuit baroni ad ciues, spem illi da-
 bat rei perficiendae. Sed non potuit multis detectum
 diu latere negocium: Prodit ad maiores in vrbe non-
 nullos. Venerant triginta viri ad portas armati, baronis
 nomine ingressum postulantes: portarum custodes re-
 tulere in concilium: Emittuntur qui caperent veni-
 entes: Capti sunt vigintiquatuor, sex elapsi: Mox in-
 quationes positi, produnt ordinem machinationis: Illi
 gladio caduntur: Ipse baro Hollandiam ingressus, in
 Dordraco mansit per tempora reliquae vitae. Saxonia
 interim inferior, Erico per mortem subtracto, Bernhar-
 dum fratrem habuit ducem: cum Otto Luneburgi, &
 Henricus Wilhelmi frater Brunsvico dominarentur.
 Wilhelmus autem memoratus princeps animosus, cum
 iniuriam suam necdum ex animo posuisset in Brunsvic-
 enses suae destitutionis authores, expeditum suorum
 agmen duxit in pradia urbis, quae foris haberent urba-
 na, eaque populatus, omnem praedam abegit, elicere ten-
 tans sequuturos, ut cum illis manum consereret: Sed illi ma-
 turius sibi consuluerunt, in posterum diem dilata procur-
 sione: Tu enim agmen non continendum equitum & peditum

produxere, & in Nouam ciuitatem, quae Wilhelmo pa-
ruit, mouerunt, pradis & incendijs sauentes: Nec ea
fuit dux, alijs fortissimus, fiducia, ut se agmini suis in-
comparabili obijceret. Præda, quam ceperant, domū re-
ducta, in propria incolumes redierunt. Quo tempore
Thietmarsii iterum in sua viscera versi, domesticis & ci-
uilibus malis inter se digladiantur, cum execrabile ha-
berent duæ sectæ & inseparabilem pertinaciā: quæ tam
diu valuit, donèc alterius partis capitaneus, per insidias
interceptus, periret. Tum verò sauiunt amici & cogna-
ti, obuios quosq; alterius factionis sternunt: nec potuit
ea cades conquiescere, donèc consulares urbium propin-
quarum Lubicæ & Hamburgi, in terram missis oratori-
bus, rem, ut poterant, compacarent: Statuentes ex as-
sensu incolarum, ut homicidium decetero centum mar-
chis, & perpetua proscriptione muldaretur: idq; ap-
probauerunt, literis desuper confectis, quæ sigillo terra il-
lius communirentur. Tum verò motus ille execrabilis cœ-
pit magnum in modum conquiescere.

CAPVT XXVII.

Vestphaliæ, Hassiæ, ac Gelriæ militares, magna
manu conglobati, octingentos equites habuere:
eoq; agmine terram palustrem comitis de Henneberge
sunt hostiliter ingressi: Terra ea paludibus ac inuijs
nemoribus septa, vnum habet aditum, exitumque.
Cumque hostes intus pradis instarent, comes quan-
tam potuit suorum contraxit rusticam militaremq; ma-
num, iubens obseruari aditum, quo ingressi ad se hostes
essent, expedita equitum cohorte, atq; manu promptio-
rum peditum, se obiecit hostibus: & illis congressus, vi-
litter repulit, ut relegerent iter quo venerant, exireq;
contenderent per angustiam, qua intrarent. Eū locum

iv.